

„FIGYELŐ”

UJSÁGSZELVÉNY VÁLLALAT
Budapest, XIV., Nürnberg-u 42.
Telefon: 296—534

Lap: Kisipari Szövetkezet

Megjelent: 1949 NOV. 25.

16 A híd,

amelyről a rosszlelkű időkben, mint jelképről színdarabot is írtak, most, hogy elkészült, ismét jelkép lett.

Jelképe annak, hogy a népi demokratikus Magyarország nemcsak terveket készít, hanem azokat pontos határidőre meg is valósítja.

De annak is jelképe a híd — amely mint tudjuk, a Dunán átívelő hidak legrégebbje volt —, hogy a magyar népi demokrácia tiszteletben tartja és újjáépíti nemcsak a Lánchídat, amiről éppen most szó van, de minden más olyan hidat, épületet és intézményt is, amely amellet, hogy történelmi múltja van, egyben segítséget is jelent a reméljük hamarosan megvalósuló szocialista Magyarország építésénél.

Az imperialista sajtó azon síránkozik, hogy az új Lánchíd nem köti össze a Keletet a Nyugattal. Mi viszont tudjuk és biztosan érezzük, hogy nincs már messze az az idő, amikor a Duna legrégebb állandó hidjának újjáépülése valóban összeköttetést fog jelenteni Kelet, a felszabadult népek világa és a még ezután felszabaduló nyugati népek boldog népi demokráciái között.

Végül jelképe a Lánchíd a magyar dolgozók egyik legderekabb csapata, a hidépítők erőfeszítésének is. Élüzem volt a Lánchíd-építés. Azok közül, akik újjáalkották, egész sereg élmunkás, kiváló munkás lett, akik a többi dolgozótársukkal együtt szocialista versenyben valósították meg sikerrel azt, amit vállaltak: a régi, elpusztult, százéves Lánchíd helyébe annál nagyobb teherbírású, új híd elkészítését, pontosan a kitűzött határidőre.